

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om vaccination mod ondartede smitsomme pelsdyrsygdomme.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2779).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-8 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse imod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om indkøbsforeninger for mindre jordbrugere.

(Første behandling findes i tidenden sp. 2284, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 223).

Der var stillet 5 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Chr. Thomsen: Da mit partis ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg på socialdemokratiets vegne anbefale at stemme for det ændringsforslag, nr. 2, der er stillet af landbrugsministeren og tiltrådt af hele udvalget. Det er kun af redaktionel karakter.

Dernæst skal jeg anbefale at stemme imod

de af et mindretal stillede ændringsforslag. Vi mener ikke, at loven kommer til at virke efter sin hensigt, hvis vi tiltræder mindretallets indstilling, og anbefaler derfor at stemme imod.

Søren Jensen: Ved lovforslagets første behandling fremførte jeg ønsket om, at vi skulle undersøge muligheden for at videreføre indkøbsforeningerne for mindre jordbrugere ved finansiering gennem banker, sparekasser og andre pengeinstitutter; men allerede ved udvalgsarbejdets begyndelse stod det klart, at det var et lovforslag, der hastede, idet den gamle lov udløber den 1. april d. å. og man inden da skal have fornyet garantikapitalen hos ca. 40 000 medlemmer. Vi har ikke ønsket at forhale dette arbejde, men vi beklager, at lovforslaget er fremsat så sent, at den førnævnte undersøgelse vedrørende overgang til privat finansiering i lighed med den, der finder sted gennem landboforeningernes indkøbsforeninger, ikke har kunnet finde sted.

Vi anerkender den værdi, indkøbsforeningerne har haft og har for de mindre jordbrugere, men jeg havde jo troet, at de radikale og retsforbundet var enige med os i, at vi burde undersøge muligheden for at videreføre indkøbsforeningerne uden statsfinansiering, og at vi nu skulle søge at komme over til en finansiering gennem de private pengeinstitutter. Det ville være helt på linje med det, retsforbundet og det ærede medlem hr. Aage Fogh tidligere har givet udtryk for.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh udtalte ved tredje behandling af den nu gældende lov i 1954 — det står i Folketings-tidende 1953-54 sp. 4922 —:

„Så gentager jeg, at jeg ser det som fremtidens opgave, at vi kommer væk fra statens penge her; jeg tror dog, dette er nødvendigt foreløbig.“

Hvad det ærede medlem lægger i ordet foreløbig, står mig ikke klart. Det er nu 6 år siden, og vi står over for en ny forlængelse af loven for en 10-årig periode. Yderligere har jeg bemærket, at såvel det ærede medlem hr. Aage Fogh som det ærede medlem hr. Kristian Kristensen ikke havde noget imod at tage normal markedsrente af indkøbsforeningerne. På baggrund af disse ting kunne man faktisk ikke tro andet,